Nr. 31. Środa 8. Lutego 1871. Rok 61.

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzedowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiac 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

Część nieurzędowa.

Lwów, dnia 8. lutego.

Przesilenie w ministerstwie zostało wreszcie usunięte. Według wczorajszych doniesień telegraficznych bowiem zawiera dzisiejsza ›Gazeta Wiedeńska‹ odręczne pismo Najjaśniejszego Pana uwalniające J. Ex. hr. Alfreda Potockiego od posady prezydenta rady ministrów; wyrażające mu wdzięczne uznanie. Również z wszelkiem uznaniem otrzymali dymisyę ministrowie hr. Taaffe, Tschabuschnigg, dr. Stremayr i baron Petrino. Drugie najwyższe pismo odręczne mianuje hr. Hohenwarth ministrem spraw wewnętrznych i poleca mu utworzenie nowego ministerstwa, które działać ma według programu konstytucyjnego i pojednawczego. Na wniosek hr. Hohenwarth mianowani są: dr. Habietinek ministrem sprawiedliwości, br. Holzgethan ministrem finansów, dr. Schaeffle ministrem handlu i szefem ministerstwa rolnictwa, radca ministerstwa Jirziczek ministrem oświecenia a jenerał Scholl ministrem obrony krajowej.

Nieporozumienie pomiędzy rządami francuskiemi w Paryżu i Bordeaux staje się coraz draźliwszem i niebezpieczniejszem. Juliusz Favre stojący na czele stronnictwa pokojowego potępił zarządzone przez Gambettę wykluczenie od wyborów członków francuskich dynastyi i deputowanych za czasów drugiego cesarstwa. Gambetta jednakże mimo to odstąpić nie chce od wydanego dekretu i wspólnie z rządem w Bordeaux obstaje przy raz powziętych postanowieniach. Zawieszenie broni przyczynia się także do powiększenia tej rozterki. Gambetta bowiem widzi w niedokładnem określeniu zawieszenie broni jedyny powód katastrofy, która pozbawiła Francyę całej armii wschodniej. Favre chcąc zapełnić lukę w zawartem zawieszeniu broni, układał się w głównej kwaterze niemieckiej o zniesienie wyjątkowego położenia, w jakiem znajduje się wschodni teatr wojny. Zawieszenie broni na wschodnim teatrze wojny uczynił Bismarck zawisłem od poddania się Belfortu i Bitschu, lecz Favre nie chciał przyjąć tych warunków. Ale choćby nawet nastąpiła w tej sprawie zgoda, to możnaby powątpiewać, czy komendanci obu twierdz powyższych zechcą usłuchać wezwania do kapitulacyi. Wszakże nawet komendant forteczki Langres nie chce uznać zawartego zawieszenia broni. Z tego widać, że we Francyi zanosi się na smutną anarchię, która przybrać może zatrważające rozmiary, jeżeli nie nastąpi porozumienie pomiędzy Juliuszem Favrem a Gambettą, na co się jednakże wcale nie zanosi.

Pomiędzy warunkami pokoju ma hr. Bismarck żądać od Francyi wydania 20 okrętów wojennych. Londyński korespondent angielskiego dziennika ›Manchester Guardian‹ pisze w tej sprawie: ›Nie wiemy, na co użyte być mają te okręty, musi więc w tem tkwić jakiś powód ukryty. Mimowoli zwraca się myśl na konferencyę londyńską i wspólną politykę, która między sobą ułożyć mieli cesarzowie niemiecki i rosyjski. Dowiedziałem się od osoby, która może być dobrze poinformowaną, że w berlińskich sferach rządowych uważają spełnienie życzeń rosyjskich co do okrętów i twierdz na Czarnem morzu za fait accompli. Mówią także, że Porta niedawno uległa dyplomatycznej chytrości i zdaje się przychodzić do przekonania, że ścisłe przestrzeganie traktatu paryskiego z r. 1856 nie leży wcale w jej interesie. Jeżeli Francya nie wyszle swego pełnomocnika na konferencyę i nie zaprotestuje przeciw tym wszystkim zabiegom — a tego wobec dzisiejszych stosunków niepodobna się spodziewać — to konferencya nie potrwa długo, gdyż kwestya luksemburgska odroczoną zostanie do chwili stosowniejszej.‹ —

Wiedeń. Najjaśniejszy Pan przybył dnia 6. b. m. rano z Pesztu do Wiednia.

Podróż Jego Excelencyi prezydenta rady ministrów hr. Potockiego do Pesztu według zapewnienia „Pest. Ll.“ odniosła ten skutek, że hr. Potocki otrzymał od Najjaśn. Pana zapewnienie, iż prośba jego o dymisyę w przeszłym tygodniu stanowczo załatwioną zostanie. Do tej wiadomości dodaje „P. L.“ następujące uwagi: Pytanie zachodzi, czy i potem faktycznie dymisyonowany gabinet nie będzie musiał jeszcze załatwiać spraw dotąd, dopóki nowy gabinet nie zostanie utworzony lub uzupełniony, co jeżeli stosunki się nie zmienią, uważać można za odroczenie ad calendas graecas. Trudności, które dzisiaj stawiają przeszkody usunięciu przesilenia, nie ustąpią, dopóki stronnictwo konstytucyjne nie porzuci swego hasła: non possumus. Każdy bowiem ma tyle zmysłu politycznego, by poznał, że niepodobna wracać do raz już i do tego niefortunnie przeprowadzonej kombinacyi, jeżeli chce się jakąkolwiek korzyść odnieść. Skoro przy obradach Rady państwa robiono różnicę pomiędzy członkami dzisiejszego ministerstwa, i niektórym z nich u p hr. Potockiego dawano oznaki sympatyi, to fakt ten powinien dzisiaj stać się dyrektywą, bo nie ma powodu, dla którego mianoby dzisiaj zmieniać dawniejsze zdanie.

Odkąd ks. Karol rumuński oświadczył, iż życzyłby sobie powrócić do życia prywatnego, uważają powszechnie katastrofę w Bukareszcie jako kwestyę czasu. Jak zawsze, tak i teraz poprzedzają samo zdarzenie rozmaite pogłoski; wspominają o bezzwłocznym odjeździe księcia, o wkroczeniu Turków, a nawet że i Austrya na ten wypadek się przygotowuje. Zbytecznem byłoby zapewnienin, jak bezpodstawne są podobne wieści, a korespondent wiedeński do „Boh.“ słusznie zwraca uwagę na depeszę nr. 98 w księdze czerwonej, odnoszącą się do stanowiska Austryi w tej kwestyi. Jest tam mowa o alarmujących pogłoskach, jakoby w skutek tego na wschodzie zawikłania powstać miały, a zarazem dodana uwaga, iż gabinet wiedeński nie upatruje tak długo niebezpieczeństwa, jak długo podpisane na traktacie paryskim mocarstwa tenże zachować zechcą. Gabinet berliński ze wszelkiem uznaniem wyraził się co do zajętego przez Austryę stanowiska (por. dep. nr. 99). Na tem stanowisku stoi i dziś gabinet wiedeński, i jeżeli kiedy, to teraz o zachowanie traktatu paryskiego starać się będzie.

Petersburg. Dnia 27. stycznia rozpoczął się w całem państwie rosyjskiem pobór rekruta. Przy poborze tym zostają uwzględnione niektóre postanowienia nowej reformy w systemie wojskowym. I tak nie uwzględniają już obecnie rozporządzenia, uwalniającego od poboru żydów ochrzczonych i tych, którzy objawili zamiar przejścia na wiarę chrześciańską. Od 5. kwietnia ustają dzisiejsze normy przy awansach na oficerów

Londyn. Dziwnem to się może wydać, iż wiadomość, jakoby Niemcy żądali od Francyi odstąpienia kolonii Pondichery, w Indyi oddawna była rozszerzoną. Kolonię tę — pisze „Times“ — często utracała Anglia we wojnach z Francyą; podczas pokoju powracała znowu do Anglii, a państwo to nigdy nie uważało jej za niebezpieczną posiadłość w rękach nieprzyjaciół. W najdawniejszych czasach bardzo ważną dla osiedleń europejskich było wybrzeże Koromandel, później kraina ta straciła w braku odpowiednich portów swoje pierwotne znaczenie. Posiadłości duńskie i holenderskie przeszły do Anglii, zostają tam tylko francuskie i portugalskie. Francuskie kolonie składają się obecnie z pięciu małych osad, a mianowicie miasta Chaudernagor nad Hugly, Pondychery w Madras; Vallanor z 45 wsiami, razem 107 mil angielskich i około 100.000 mieszkańców. Francuzi tak spokojnie zachowywali się zawsze w tej kolonii, iż zaledwie wiedzieliśmy o nich, a jak wiadomo kończą „Times“ - nie jest naszym zamiarem odbierać Francuzom tę kolonię.

Bordeaux. Do Brukseli przybyło 3. b m. kilka osób z Paryża. Podróż ich trwała 50 godzin. Do granicy belgijskiej jechali ci podróżni przez Amiens i Sedan po części powozami a po części koleją żelazną. Opowiadają oni, że w Paryżu panuje obecnie spokój, ale wszyscy obawiają się, by stan ten zbyt rychło się nie zmienił. Paryżanie bowiem nie są zadowoleni z rządu obrony narodowej, że nie działał z należytą energią i pozwolił Prusakom usadowić się pod Paryżem w silnych pozycyach. Gambecie zarzucają Paryżanie, że łudził ich ciągle dobremi wiadomościami. Rząd paryski niezadowolony jest z delegacyi swej w Bordeaux. Aż do 19. stycznia łudził się Trochu, że zbliża się pod Paryż armia z odsieczą a gdy w tym dniu zrobił wycieczkę, nie spotkał się z zapowiedzianą armią Faidherbea, lecz natomiast z wiadomością o jego klęsce. Nędza i głód są w Paryżu ogromne, zwłaszcza między robotnikami. Według opowiadań tych podróżnych już 3. b. m panował w Paryżu bardzo wielki ruch wyborczy. Na jednem zgromadzeniu stronnictwa najskrajniejszego postawiono następującą listę kandydatów: Garibaldi, Gambetta, Wallmel (Anglik, który na cele dobroczynne ogromne sumy przeznaczył), Wiktor Hugo, Louis Blanc, Quinet, Rochefort, Delescluze, Ledru-Rollin, Feliks Pyat, Saisset (admirał), Schoelcher, Henryk Martin (historyk), Michelet, Dorian (minister robót publicznych). Zgromadzenie przyjęło następujących kandydatów większością głosów: Wiktor Hugo, Garibaldi, Quinet, Gambetta, Saisset i Dorian. Komitet wyborczy giełdy zgromadził się już 31. z. m. i postawił kandydatów, między którymi spotkać się można ze wszystkiemi znakomitościami z armii, marynarki, z adwokatami, sędziami itd. Inne stronnictwa także nie próżnują lecz prowadzą agitacyę wyborczą.

— „Etoile“ ogłasza manifest księcia Aumale do wyborców, w którym mówi, iż przyjmie kandydaturę do zgromadzenia narodowego. Przyznaje on konstytuancie prawo orzekania o pokoju i wojnie. Pod względem przyszłej formy rządu, wykazuje przymioty monarchii konstytucyjnej i porównywa Francyę po Napoleonie III. z Francyą po Ludwiku Filipie; dodaje atoli, że nic nie przedsięweźmie przeciw republice i uzna ją, jeźli Francya urządzi się swobodnie; gotów zaś jej służyć zawsze wiernie.

Teatr wojny.

Podajemy dokończenie konwencyi o kapitulacyi Paryża:

Art. 6. Załogi (wojsko liniowe, gwardya ruchoma i marynarze) fortów paryzkich i miasta stają się jeńcami wojennemi z wyjątkiem dywizyi z 12.000 ludzi, których władza wojskowa zatrzyma do służby wewnętrznej.

Wojska wzięte do niewoli złożą broń na miejscach wskazanych i doręczą ją według zwyczaju wyznaczonym do tego komisarzom; wojska pozostaną wewnątrz miasta, którego bram nie wolno im przekroczyć w czasie zawieszenia broni. Władze francuskie winne czuwać nad tem, by wojska liniowe i gwardya ruchoma pozostały zgromadzone wewnątrz miasta.

Spis oficerów wojsk w niewoli będzie wręczony władzom niemieckim.

Po upłynięciu zawieszenia broni zobowiązane są wojska armii, zamkniętej w Paryżu, oddać się do niewoli niemieckiej, w razie gdyby pokój dotąd nie został zawarty.

Oficerowie w niewoli zatrzymują broń swą.

Art. 7. Gwardya narodowa zatrzymuje broń i zobowiązaną jest do czuwania nad Paryżem i utrzymywania porządku. Również zatrzymają broń żandarmerya i wojska używane do służby miejskiej, jak gwardya republikańska, celnicy i pompierzy, których to wojsk liczba nie przekroczy wcale liczby 3500 ludzi.

Wszystkie oddziały franctireurów zostaną rozwiązane rozkazem rządu francuskiego.

Art. 8. Natychmiast po podpisaniu niniejszego aktu i przed zajęciem fortów poczyni naczelny wódz armii niemieckiej wszelkie ułatwienia komisarzom rządu francuskiego, którzy się udadzą do departamentów lub za granicę celem przysposobienia dostawy żywności i wprowadzenia jej do miasta.

Art. 9. Po wydaniu fortów i rozbrojeniu wału opasującego załogi, stósownie do art. 5. i 6., dostawa żywności dla Paryża odbywać się będzie z wszelką swobodą tak za pomocą dróg żelaznych, jak i rzecznych.

Zapasów przeznaczonych na zaopatrzenie Paryża nie wolno czerpać z ziem zajętych przez wojska nie-

mieckie a rząd francuski zobowiązuje się do czerpania ich po za linią demarkacyjną otaczającą armie niemieckie, gdyby dowódzcy ich nie postanowili przeciwnie.

Art. 10. Każda osoba pragnąca opuścić miasto Paryż winna być zaopatrzoną w regularne upoważnienie wojskowej władzy francuskiej, oraz w wizę forpoczt niemieckich. Pozwolenia takie będą udzielone z urzędu kandydatom do deputacyi udających się na prowincyą i posłom zgromadzenia.

Cyrkulacya osób, opatrzonych w pozwolenie, dozwoloną jest tylko od godziny 6 rano do godziny 6 wieczorem.

Art. 11. Miasto Paryż zapłaci kontrybucyę wojenną w liczbie 200 milionów franków, których wypłata nastąpić musi przed 15 dniem zawieszenia broni. Sposób wypłaty oznaczy komisya mięszana niemiecka i francuzka.

Art. 12. W czasie zawieszenia broni nie będzie nic wzięte z funduszów publicznych, które mogą służyć za rękojmią pokrycia kosztów wojennych.

Art. 13. W czasie zawieszenia broni zabronione są: przywóz do Paryża broni, amunicyi i środków do fabrykacyi jej służących.

Art. 14. Wymiana jeńców, zabranych od początku wojny aż dotąd przez armie francuskie nastąpi bezzwłocznie. W tym celu złożą władze francuskie w jak najkrótszym czasie imienne spisy jeńców niemieckich władzom wojskowym niemieckim w Amiens, Le Mans, Orleanie i Vesoul. Wydanie jeńców niemieckich nastąpi w punktach o ile możności bliskich granicy. W tych samych punktach wydadzą władze niemieckie władzom francuskim także w jak najkrótszym czasie równą liczbę jeńców francuskich w randze odpowiedniej.

Wymiana rozciągnie się i na jeńców z stanu cywilnego, jak kapitanów okrętów niemieckiej marynarki kupieckiej i na francuskich zakładników internowanych w Niemczech.

Art. 15. Urządzoną będzie służba pocztowa dla przesyłki listów niezapieczętowanych pomiędzy Paryżem a departamentami za pośrednictwem głównej kwatery w Wersalu.

Powyższą konwencyę stwierdzili obecni swemi podpisami i pieczęciami.

Dan w Wersalu, 28. stycznia 1871.

Bismarck. Favre.

O przejściu armii francuskiej na terytoryum szwajcarskie podaje następujące szczegóły depesza jenerała Billota z Perrache z dnia 3go lutego: Zasłoniwszy na rozkaz jenerała Clinchant odwrót armii, przybywam z upoważnienia jego, nie będąc internowany, zdać rządowi obrony narodowej sprawę o położeniu i zażądać od niego rozkazów. Korpus 18ty i rezerwa biły się dzielnie, pierwszy pod La Cluze i Oye przy warowni Joux. Odparto dwa uderzenia Prusaków i pozostaliśmy na całej linii panami stanowisk. W rękach naszych zostało 64 jeńców. Strata nieprzyjaciela była znaczna. Brak żywności i amunicyi w połączeniu z całością przepisanego ruchu, który skutkiem położenia, w jakie dostała się armia przez rozejm, który wykonać należało w ciągu dni trzech, podczas kiedy nieprzyjaciel odbywał swoje ruchy, aby nam przeciąć związki, spowodowały mnie odpowiednio do instrukcyi jenerała Clinchant zarządzić odwrót. Ten wykonany został częścią do Szwajcaryi, częścią zaś, jak się to powiodło oddzielnym korpusom, którym zostawiłem swobodę ich ruchów, do Gex. Bitwa dnia 1. lutego kosztowała nas 700 ludzi, a między tymi bohaterskiego pułkownika Achille, który od dwóch miesięcy mimo ran niezagojonych szedł w ogień. Postawa naszych wojsk tylnej straży w bitwach pod La Cluse i Oye była podziwienia godną, pomimo że rozejm pobliże Szwajcaryi i niedostatek od dwóch miesięcy doznawany wywołały niezadowolenie.

Kronika.

— Podniesione przez lwowskiego korespondenta berlińskiej „National Zeitung“ a powtórzone w „N. fr. Presse“ zażalenia na trudności przy transportach na kolei Karola-Ludwika spowodowały c. k. jeneralną inspekcyę austryackich kolei żelaznych do wysłania pana Loewenfelda, komisarza dla kolei Karola Ludwika i Lwowsko czerniowiecko-jaskiej, do Lwowa dla dokładnego przekonania się na miejscu o słuszności tych zażaleń Pan Loewenfeld przybył już do Lwowa.

— Czytamy w „Czasie“: Komisya konkursowa do ocenienia sztuk dramatycznych, współubiegających się o nagrody przeznaczone za dwie najlepsze sztuki przez Franciszka hr. Łubieńskiego i Jana hr. Zamoyskiego, zakończyła w dniu wczorajszym posiedzenia swoje. Zanim ogłoszone będzie umotywowane sprawozdanie z konkursu, uchwalone na pełnem zebraniu komisyi, pospieszamy donieść, że pierwszą nagrodę zł. 450 otrzymał 4aktowy dramat p. Józefa Narzymskiego „Epidemia“, drugą 150 złr. komedya w 5 aktach p. Michała Bałuckiego „Pracowici próżniacy“, komedyę zaś w 5 aktach p. Władysława Sabowskiego „Pół miliona“ jako najwięcej po sztukach nagrodzonych odpowiednią wymaganiom sceny, uznała Komisya za kwalifikującą się do przedstawienia.

(Wiadomości dyecezyalne). Dnia 7. stycznia 1871 umarł w Krzyworówni, powiatu kossowskiego archidyecezyi lwowskiej ks. Jędrzej Buraczyński gr. kat. pleban miejscowy, licząc lat 78, a będąc księdzem lat 53.

Do parafii osieroconego probostwa w Krzyworówni wraz z filją w Bystrcu należy 2011 dusz, do uposażenia zaś zaledwie kilka morgów łąk.

Czysty dochód roczny obliczony jest na 28 złr. ku czemu fundusz religijny dopłaca dla osoby plebana rocznie zł. 392 celem uzupełnienia kongruy jego na 420 zł.

(Hr. Hugo Mensdorff) najstarszy syn namiestnika Czech księcia Dietrichstein Mensdorff zachorował niedawno na odrę. Wkrótce potem zachorowali na odrę także i rodzice jego.

(Z Jass) piszą do „Czernowitzer Zeitung“: Całe miasto zajęte jest obecnie zamachem zbrodniczym wykonanym 31. stycznia przez tutejszego archimandrytę na życie metropolity Calinic Miclescu. Przebieg tej sprawy był następujący: Climenti archimandryta w tutejszym klasztorze Goli otrzymał od metropolity pisemną naganę. O 8 godzinie wieczem 31. z. m. udał się archimandryta do metropolity i użalał się na jeden wyraz użyty przez metropolitę w naganie. Rozmowa stawała się coraz żywszą, a w końcu wezwał metropolita archimadrytę, ażeby się oddalił, co tenże uczynił. Od drzwi jednakże wrócił się archimadryta, wyjął z kieszeni rewolwer i strzelił cztery razy na przeciwnika swego. Jedna kula ugodziła metropolitę w brzuch, dwie w ramię a czwarta przeleciała po nad jego głowę i ugrzęzła w ścianie. Inny archimandryta i kuzyn metropolity przybiegli i rozbroili sprawcę zamachu. Rany metropolity nie są niebezpieczne. Sędzia zrobił protokół na miejscu czynu i aresztował archimandrytę Całe miasto było zburzone, a do przedpokoju metropolity cisnęły się tłumy ludzi dowiadujących się o zdrowie jego

— Piszą do „Mosk. Wied.“ z Petersburga, że niektórzy tameczni doktorzy zabraniają swoim pacyentom wyjeżdżać za granicę. Krwawa wojna we Francyi i wynikłe ztąd choroby, zatruły tak strasznemi wyziewami wszystkie te miejscowości którędy przewożą chorych i ranionych, że zarażone są nietylko hotele i zajazdy miast niemieckich, ale i wagony wszystkich kolei w Niemczech. Ofiarą tej nowej plagi, jest poseł rosyjski w Hadze, baron Knorring, zaraził się tyfusem w wagonie, w którym jechał z Berlina na miejsce swojej służby. Na wiosnę spodziewają się okropnych chorób w całej Europie. (Gaz. Pols.)

(Myszy polne.) W roku obecnym gubernia Kijowska doznała szczególniejszej klęski. W powiecie humańskim, rozmnożyły się myszy polne w ilości niesłychanej. Zwierzęta te wyrządzają ludności wielkie szkody, zjadając zboże, słomę na dachach, i zapasy zimowe. Korespondencya „Kijew. Telegr.“ donosi z tego powodu szczegóły następujące: „Ludność codziennie zmuszona jest wyrzucać pewną ilość buraków, marchwi i kartofli, wyjedzonych przez myszy. Włościanie napotykają w lasach, jak sami się wyrażają, po pół czetwierika myszy żywych na jednem miejscu. Włościanie którzy brali udział w polowaniu urzędowem, w ostatnich dniach września, upewniali, że w lesie na dębach tyleż jest myszy co i liści. czemu się bardzo dziwili Pewien włościanin szukając nocą swoich wołów, spotkał posuwającą się masę myszy, na ćwierć arszyna grubą na podobieństwo szarańczy. P. M. N. właściciel wioski D. który niedawno z Kijowa powrócił zauważał na drodze na polach taraszczańskich, wśród białego śniegu czarną oazę. Pokazało się że cała ta przestrzeń była pokryta mysza mi zdechłemi. Nakoniec zaczęły myszy zjadać uprząż rzemienną, nasyconą dziegciem i przeniknioną potem końskim.

(Pożary.) Dnia 22. grudnia zgorzała w Trzebosi w powiecie kolbuszowskim karczma dworska. Ogień miał być podłożony. Szkoda (zabezpieczona) wynosi 400 złr. Dnia 5. stycznia zgorzały w Konarach w powiecie tarnowskim dwa stogi ze sianem i wyką. Ogień miał być podłożony. Szkoda wynosi 1964 zł Dnia 12. stycznia zgorzała w Ranizowie w pow. kolbuszowskim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda wynosi 200 zł. Dnia 16. stycznia zgorzała w Bartnem w pow. gorlickim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (w części zubezpieczona) wynosi 800 zł. Dnia 17. stycznia zgorzała w Trzemeśnej w pow. myślenickim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda wynosi 1244 zł. Dnia 18 stycznia zgorzały w Dynowie w pow. brzozowskim dwa domy. Przyczyna pożaru była nieostrożność. Szkoda (niezabezpieczona) wynosi 650 zł. Dnia 18. stycznia zgorzał w Żebranówce w powiecie śniatyńskim dom jeden. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda wynosi 200 zł. Dnia 19. stycznia zgorzała w Twierdzy w pow. mościskim zagroda włościańska. Przyczyną pożaru była nieostrożność. Szkoda wynosi 600 zł.

(Wykaz zmarłych osób od 1. do 15 stycznia 1871 w mieście Lwowie). (Dokończenie.) 121. Scharge Gitel, żona czapkarza, l. 80, na starość 122. Ehrenhaus Schapsie Frid, student, l. 20, na zapalenie pluc. 133. Zbar Lea, żona faktora, l. 50, na tuberkuły. 124. Bass Haimwolf, syn rzeźnika, l. 12, na tuberkuły. 125 Bartel Baile, żona faktora, l. 24, na febrę połogową 126. Bark Moyżesz, sługa l. 66, na raka w żołądku. 127. Weinstok Chaje, dz. wyr., 1 m, na suchoty. 128 Bik Brończe, dz. wyr, 1 rok, na suchoty. 129. Schlimper Mariem, dz. wyr., l. 3, na suchoty. 130. Fischel Efroim, dz. wyr., m. 3, na suchoty. 131. Weiss Jonas, dz. wyr., l. 2, na zapalenie pluc. 132. Necheles Sara, dz. wyr., r. 1, skarlatynę. 133. Maner Leja dz. wyr., r. 1, na cholerynę. 134. Cizman Markuz, dz. wyr., r. 1, na drgawkę. 135. Reisel Roze, dz. wyr., m. 3, na drgawkę. 136. Schu Jente, dz. wyr., m. 5, na koklusz. 137. Knopf Jossel, dz. wyr., m. 8, na zapalenie pluc. 138. Lehmann Simche, dz. wyr., r. 1, na wodę w głowie. 139. Baran Salamon, dz. wyr., l. 3, na wodę w głowie. 140. Fruchs Samuel, dz. wyr., m. 11, na wodę w głowie. 141. Knopf Benjamin, dz. wyr., m. 4, na konwulsyę. 142. Man, dz. wyr., dni 3, na konwulsyę. 143 Haring Sara, dz. wyr., dni 6, na brak sił. 144. Karp, dz. wyr., dni 5, na brak sił.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu styczniu:

	Miejsce targu:									
	Gródek		Janów		Sieniawa		Jarosław		Radymno	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	50	5	—	4	25	5	—	4	52
„ żyta	2	50	3	—	1	60	2	94	2	80
„ jęczmienia	2	30	2	40	2	10	2	34	2	4
„ owsa	1	50	1	80	1	50	1	73	1	56
„ grochu	3	30	—	—	3	—	3	70	3	18
„ hreczki	2	20	2	30	2	15	2	52	2	28
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	1	20	1	40	1	10	1	10	1	2
Cetnar siana	1	27	1	50	1	10	1	20	1	—
Sąg drzewa twardego	11	50	10	40	7	—	11	30	11	30
„ „ miękkiego	8	50	7		6	—	7	80	9	—
Funt mięsa wołowego	—	16	—	16	—	14	—	19	—	18
Miara wina	—	—	—	—	—	66	—	—	—	—
„ piwa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Wyrobnik z wiktem	—	—	—	30	—	40	—	25	—	40
„ bez wiktu	—	50	—	60	—	—	—	50	—	50

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 6. lutego 1871.

Hotel George: PP. Ks. Lubomirski Jer., z Niżyńca. — Lityński M., z Holihrady. — Terlecki Al., z Ciesiaczyna. — Truskolawski L., z Płonny.

Hotel europejski: PP. Michałowski L., z Tarnopola. — Rubczyński Wł., z Stanina.

Hotel angielski: PP. Cieński L., z Okna. — Parzelski Fr., z Mikołajowa. — Romanowski L., z Sławuty. — Udrycki Adolf, z Mostów.

Hotel Langa: P. Starowiejski Jan, z Piasków.

Hotel Kuhna: PP. Jaworski Józ., z Jajkowic. — Kunaszowski D., z Perekos.

Hotel krakowski: P. Łopuszański Bol., z Czyżek.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 6. lutego 1871.

PP. Hr. Biliński P., do Bilinki. — Hr. Cigala Ad., do Kołomyi. — Hr. Mycielski C. do Dukli. — Br. Horoch K., do Warszawy. — Möser F., c. k. podpułk., do Drohobyża. — Brunicki Jan, do Rudy. — Grotowski L., na Podole. — Jawornicki F., do Husowa. — Janicki R., do Tarnopola. — Jasiński Fr., do Zahajpola. — Keplicz H., do Tarnopola — Kobuzowski Cel, do Kobylan. — Korzeliński Sew., do Bereznicy. — Petrowicz Ks., do Wołostkowa. — Peszyński T., do Kobylan. — Pretyka Wł., do Tucznego. — Skrzyszewski Stan., do Seweryniki. — Urbański Rud., do Dobroszyna. — Wężyk L., do Krakowa. — Wolfart W., do Zarubińca. — Wagner Fr., do Polanczyk. — Zadurowicz Kaj., do Bukowiny. — Zubr Jan. do Kłodna. — Żurowski T., do Birczki.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 6. i 7. stycznia 1871.

Pora	Barometr w milimetrach sprow do 0° Cels.	Stopień ciepła według Celsiusa	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. godz. zrana	735.22	— 4.8	91	PnW. sł.	10
2. god. po poł.	732.52	— 1.1	84	PdW. b-ł	10
9. godz. wieczór	729.43	+ 1.3	86	Pd. mi	10
Śnieg i wieczorem deszcz = 11·37 mm.					
7. godz. zrana	727.24	+ 1.1	88	Pd. b. sł.	10
2. god. po poł.	727.71	+ 1.5	86	Z. mi.	10
9. god. wieczór	732.12	—10.6	80	Pn. „	5
Śnieg i deszcz = 4·11 mm.					

Przegląd

spostrzeżeń meteorologicznych we Lwowie w styczniu 1870.

Średni stan barometru był 735.'"86 millimetr przy 0° temperaturze.

Najwyższy: 750.'"93 dnia 31. w południe.

Najniższy: 723.'"33 dnia 11. w południe.

Średnia temperatura była: — 7.97° Celsius.

Najwyższa: + 6.0 C. dnia 20. w południe.

Najniższa: — 22.9°. C dnia 1. zrana.

Średnie ciśnienie pary wynosi 2.60 millimetr.

Największe: 5.80mm dnia 20. zrana.

Najmniejsze: 0.79mm dnia 4. zrana.

Średnia wilgoć powietrza względna wynosiła 84.9%.

Największa: 95% dnia 3, 4., 9. i 12.

Najmniejsza: 55% dnia 20. w południe.

Całkiem pogodnych dni było 1, mało pochmurnych: 7, bardzo pochmurnych 15, całkiem posępnych 8.

Średnia pochmurność wynosiła 5.7.

Dni z śniegiem było 9, z mgłą 8, z szronem 4, z mrozem 30, między temi bez odwilży 25.

Ilość opadu atmosferycznego wynosiła: 20.40 millimetr.

Największa ilość opadu na 24 godz. była: 9.03mm dnia 21.

Kierunek wiatru wyrachowany w % dzielił się w następujący sposób: Pn. 20·68, PnW. 2·30, W. 19.53. PdW. 16·09, Pd 24·13, PdZ. 4·58, Z. 5·75, PnZ. 6.89.

Średnia siła wiatru była: 1·8, burzy —, cicho 6 razy.

Średnia na Ozonometrze Schönbeina była: 6·7 przy 3 obserwac. dziennych.

W porównaniu z normalną przeciętną był:

Stan barometru o: 1.03ᵐᵐ niższy.

Temperatura o: 3°11 C. niższa.

Ciśnienie pary o: 0'''.56ᵐᵐ mniejsze.

Wilgoć powietrza o: 2·8 % mniejsza.

Ilość dni z opadem o: 7 mniejsza.

Ilość opadu o: 22'''.34 mniejsza. Dr. H.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa	o g. 6 m. 42	rano.
„ „ „	o „ 8 „ 7	wieczór.
„ „ do Czerniowiec	o „ 8 „ 32	rano.
„ „ „	o „ 12 „ 20	w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc.	o „ 8 „ 52	rano
„ „ „	o „ 11 „ 50	wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa	o g. 7 m. 37	rano
„ „ „	o „ 11 „ —	wieczór.
„ z Czerniowiec „	o „ 7 „ —	rano.
„ „ „	o „ 2 „ 30	w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „	o „ 7 „ 24	wieczór.
„ „ „	o „ 2 „ 50	w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa	o g. 9 m. 11	rano.
„ „	o „ 12 „ 12	wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz.	o „ 6 „ 53	wieczór.
„ „	o „ 2 „ 19	w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Rezultat

z przedsięwziętego ważenia i rewizyi pieczywa u tutejszych piekarzy przez urząd targowy w miesiącu styczniu 1871.

Imie i nazwisko	Miejsce sprzedaży	Pieczywo zbytkowe		Bułki		chleb biały pszenny		chleb biały żytny		chleb razowy pszenny		chleb razowy żytny	
		w walucie austryackiej											
		ct.	łuty	ct.	łuty	ct.	łuty	ct.	łuty	ct.	łuty	ct.	łuty
Gołębiowski Maciej	pod ratu-	1	2	1	2 50/100	—	—	1	4 80/100	—	—	—	—
Weigel Franciszek	szem	1	1 25/100	—	—	—	—	1	5 10/100	—	—	—	—
Szirma Franciszek		—	—	—	—	—	—	1	5 40/100	—	—	—	—
Lewicki Jan	na rynku	—	—	—	—	—	—	1	5 33/100	—	—	1	7 50/100
Niedźwiedzki Grzegorz		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Friedrich Józef	pod l. 53 m.	—	—	—	—	—	—	1	5 20/100	—	—	—	—
Szultz Jan	„ 93 „	1	1 66/100	1	1 80/100	—	—	1	5 33/100	—	—	—	—
Hillich Walenty	„ 173 „	1	1 75/100	1	1 80/100	—	—	1	4 58/100	—	—	—	—
Włoszyński Józef	„ 76 „	1	1 63/100	1	1 75/100	—	—	1	4 60/100	—	—	—	—
Mrazek Łukasz	„ 446 1/4	1	1	1	1 50/100	1	2 80/100	1	3 80/100	—	—	—	—
Müller Jan	„ 240 m.	1	1 50/100	1	2	—	—	1	3 80/100	—	—	—	—
Doms Robert	„ 74 „	—	—	—	—	—	—	1	4 70/100	—	—	—	—
Friedrich Henryk	„ 16 „	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kozyrski Jan	„ 288 „	1	1 66/100	1	1 60/100	—	—	1	4 58/100	—	—	—	—
Hillich Krzysztof	„ 142 2/4	—	—	1	1 85/100	—	—	—	—	—	—	—	—
Düll Katarzyna	„ 179 m.	1	1 86/100	1	1 80/100	1	3 50/100	1	4	—	—	—	—
Beck Klemens	„ 166 „	1	1 25/100	1	1 75/100	—	—	1	4 75/100	—	—	—	—
Hillich Jan	„ 359 1/4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Freund Wilhelm	„ 74 m.	—	—	—	—	—	—	1	4	—	—	—	—
Daszkiewicz Julian	„ 218 2/4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Thom Józef	„ 388 2/4	—	—	—	—	—	—	1	4 50/100	—	—	—	—
Mensch Mojżesz	„ 74 2/4	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—
Hr. Mir	„ 19 m.	—	—	—	—	—	—	1	5 16/100	—	—	—	—
Razem		10	14 39/100	10	17 65/100	2	6 10/100	17	79 57/100	—	—	1	7 50/100
Przeciętnie w styczniu 1871		—	1 43/100	1	1 76/100	1	3 05/100	1	4 07/100	—	—	1	7 50/100
Przeciętnie w grudniu 1870		1	1 32/100	1	2 10/100	1	3 22/100	1	4 38/100	—	—	1	6 17/100
A zatem: w podnoszeniu		—	11/100	—	—	—	—	—	25/100	—	—	—	33/100
A zatem: w spadanin		—	—	—	34/100	—	17/100	—	—	—	—	—	—

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskutecz. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 7. lutego.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	245	—	246	—
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	190	50	191	50
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50%	—	—	—	—	112	—	114	—
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy zast. Tow. kred. gal. 5% w. a	—	—	—	—	80	25	81	—
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	72	25	73	
Banku hip. gal.	—	—	—	—	87	50	88	—
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	86	25	87	—
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	73	20	73	70
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—		—	—	100	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—		—	5	74	5	82
„ cesarski	—		—	—	5	78	5	84
Napoleondor	—	—	—	—	9	86	9	94
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	95	10	10
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	60	1	61
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	83	1	84
Srebro	—	—	—	—	121	25	122	75

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 4. lutego 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł)

A. Państwa.	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	67.65	67.75
od kwietnia do października po 5%	67.75	67.85
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4 1/2 %	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	268.—	269.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	267.—	268.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	88.50	89.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	94.25	94.50
„ „ „ „ 1864 po 100 zł. 5%	105.50	106.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	121.25	121.75
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 160 zł.

Czech	94.—	95.—
Bukowiny	72.—	73.—
Galicyi	73.25	73.75
Niższej Austryi	95.25	96.75
Siedmiogrodu	75.25	75.50
Węgier	78.50	79.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	207.75	208.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	249.80	250.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	926.—	929.—
Galic. banku kraj à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	721.—	723.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	568.—	570.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	224.75	225.—
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2100	2105
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	243.75	244.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	190.50	191.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	374.—	375.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	183.90	184.10
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.75	107.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	71.75	72.50
Gal. banku hyp. po 6%	87.25	87.75
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.—	93.25
Węgier. Towar. ziemskie po 5 1/2 %	88.75	89.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.75	91.25
„ „ „ „ „ w. a.	87.50	88.50
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	103.—	103.50
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	98.75	99.25

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	161.75	162.—
Clarego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	96.—	98.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	16.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16.50
Salma po 40 zł. m. k.	39.—	40.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	26.—	27.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	117.—	122.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	—.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	20.50	22.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	104.15	104.35
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.45	103.65
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.80	103.90
Hamburg za 100 M. B.	91.35	91.45
Londyn za 100 ft. szt.	123.95	124.05
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.84	5.86
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.96 1/2	9.97
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	121.50	121.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 7. lutego.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	58	80
„ „ w srebrze	67	75
Losy z 1860 roku	94	50
Akcye banku wiedeńskiego	721	—
„ „ kredytowego	251	50
Londyn 10 funtów szterlingów	123	80
Srebro	121	40
Napoleondor	9	94
Dukat	5	84

DZIENNIK URZĘDOWY.

(332 2—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

L. 228. Celem wydobycia sumy 274 zł. z p. n. przez Simchego Rozenkranza przeciw małżonkom Bazylemu i Rozalii Kotapskiem wygranej, będzie realność pod Nr. k. 1834 w Śniatynie położona, dn. 15. lutego, 15. marca i 14. kwietnia 1871 o 10tej godzinie rano pod następującemi głównemi warunkami w tutejszym sądzie sprzedawaną:

1. Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 537 złr. i tylko przy trzecim terminie poniżej takowej sprzedaży nastąpić może.

2. Chęć kupienia mający składa wadyum 53 zł. które nabywcy w cenę kupna wliczone zostanie.

3. Cenę kupna zaraz po odbytej licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej złożyć należy.

Reszta warunków w sądzie przejrzaną być może.

Z c. k. Sądu powiatowego

Śniatyn, dnia 21. stycznia 1871.

(336 2—3) **E d y k t.**

L. 21882. C. k. miej. del. sąd powiatowy sek. I we Lwowie zawiadamia Władysława Sokołowskiego, że przeciw niemu Konstanty Doliński na dniu 10. października 1870 l. 21888 ex 1870 o zapłacenie sumy 20 zł. w. a. z przyn. wniósł pozew, na który termin do rozprawy na dzień 15. lutego 1871 o 10tej godzinie rano wyznaczono. Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadomem, przeto na koszt tegoż p. adwokata Dra. Gregorowicza z substytucyą p. Dra. Goreckiego kuratorem nieobecnego ustanowił, doręczając pozew temuż oraz wzywa się pozwanego, ażeby przed upływem terminu wyznaczonego do obrony potrzebnych środków prawnych ustanowionemu kuratorowi dostarczył.

Lwów, dnia 16. listopada 1870.

(328 2 3) **Obwieszczenie konkursu.**

L. 91-Pr. Celem obsadzenia opróżnionej posady pomocnika woźnego przy c. k. sądzie obwodowym w Stanisławowie z roczną płacą 300 zł. w. a.

Ubiegający się o tę posadę mają swoje podania w przeciągu 14 dni po trzeciem zamieszczeniu tego obwieszczenia w Gazecie Lwowskiej do Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie wnieść i w tychże udowodnić, że jako byli wojskowi w cywilnej służbie rządowej już pozostają lub na podstawie ces. rozporządzenia z dnia 19. grudnia 1853 jako aspiranci wojskowi do służby cywilnej rządowej są prenotowani.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego,

Stanisławów dnia 3. lutego 1871.

(349 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 62146. C. k. sąd krajowy podaje do powszechnej wiadomości, że Karola Tyszarskiego za głupkowatego uznał, nad nim kuratelę ustanowił i p. Ignacego Chrzanowskiego za kuratora nadał.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 24. grudnia 1870.

(300 3—3) **E d y k t.**

L. 184. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Uhnowie podaje się niniejszym edyktem do powszechnej wiadomości, że Stefan Pipa gospodarz z Ulhuwka uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 17go grudnia 1870 l. 51897 jako marnotrawca został uznanym i temuż kuratorem Semka Bułyka gospodarza z Ulhuwka ustanowiono.

Uhnów, dnia 28. stycznia 1871.

(303 1—3) **Edykt.**

C. k. sąd krajowy lwowski p. Emilię Łazowską jako matkę i opiekunkę małoletniego Tomasza Władysława dw. im. Łazowskiego niniejszym edyktem zawiadamia, że w skutek prośby p. Laury Columbus z dnia 21. lipca 1870 do l. 38535 uchwałą z dnia 3. sierpnia 1870 l. 38535 wykreślenie uskuteczuionej, na rzecz p. Eugeniusza Łazowskiego prenotacyi sumy 300 zł z odsetkami po 6proc. i kosztami wraz z adnotacyą sekwestracyi z części realności Nr. 79 we Lwowie do pani Laury Columbus należącej jako nieusprawiedliwionej, poleconem została

Ponieważ miejsce pobytu pani Emilii Łazowskiej jest nieznane, przeto dla niej na jej koszt i niebezpieczeństwo tntejszego adwokata p. Dra. Madejskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Malinowsklego za kuratora ustanawiając, jemu taż uchwała tabularna doręcza się.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 21. grudnia 1870.

(304 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 140. W skutek rozporządzenia wysokiego c. k. Namiestnictwa z dnia 23go listopada 1870 l. 50437 podaje się niniejszem na mocy postanowień §. 390 i 391 ustawy cywilnej do powszechnej wiadomości, że w miesiącu lipcu 1869 r. znalezioną została przy brukowaniu rynku w Rzeszowie ukryta w ziemi sztabka złota, formy podłużnej wagi 2½ łuta, wartości około 70 złr. wal. austr.

Poprzedni dzierzyciel lub właściciel znalezionej rzeczy zechce się celem wydania mu takowej najdalej w ciągu roku od uskutecznionego ostatniego ogłoszenia niniejszego obwieszczenia w Gazecie rządowej rachując, w tutejszem c. k. starostwie zgłosić i prawo swoje należycie udowodnić, jeżeli bowiem w terminie wyż oznaczonym o rzecz tę nikt prawnie się nie upomni, postąpi sobie wymienione starostwo ze znalezionym przedmiotem jako skarbem bez właściciela według w tej mierze obowiązujących dalszych przepisów.

Rzeszów, dnia 25. stycznia 1871.

(305 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 529. Od 16go lutego 1871 począwszy będzie poczta piesza Zawałów-Podhajce zamiast 4 razy w tygodniu — codzień obiegać, a to w następującym porządku:

Codzień.

Z Zawałowa o godzinie 5. m. — wieczór.
Do Podhajec „ 7. „ 40 „

Codzień

Z Podhajec o godzinie 6. m. — rano.
Do Zawałowa „ 8. „ 40 „

Łączy się z pocztą wozową (Mallepost) Lwów-Monasterzyska i napowrót.

C. k. kraj. Dyrekcya poczt.

Lwów dnia 23. stycznia 1871.

Kundmachung.

Nr. 529. Vom 16ten Februar 1871 an haben die bisher 4-mal wöchentlichen Fußbotenposten Zawałów-Podhajce täglich und in nachstehender Weise zu cursiren:

Täglich.

Von Zawałów um 5 Uhr — M. Abends.
In Podhajce „ 7 „ 40 „ „

Täglich.

Von Podhajce um 6 Uhr — M. Früh.
In Zawałów „ 8 „ 40 „ „

Anschluß an die und von den Malleposten Lemberg Monasterzyska.

K. k. galiz. Post-Direktion.

Lemberg am 23. Jänner 1871

(309 1—3) **Edykt.**

L. 600. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszym edyktem p. Jakóba i Ryfkę Mikenbrinów, że przeciw onym Michał Buchsbaum wniósł dnia 18. stycznia 1871 l. 337 pozew o zapłacenie sumy wekslowej 115 zł. w. a. z przyn., w załatwieniu którego wydany został nakaz zapłaty dnia 24. stycznia 1871 r. l. 337.

Gdy miejsce pobytu pozwanych jest nie znane, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanych, na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego p. adwokata Dra. praw p. Jarosza kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem ces. król. sądowi donieśli. w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 30. stycznia 1871.

(310 1—3) **Edykt.**

Nr. 16217. Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy wzywa niniejszem posiadacza zatraconego wekslu następującej treści: „Kolomea 15ten Dezember 1869, pr. 75 fl. Ö. W. Am 1ten Mai 1870 zahlen Sie gegen diesen Prima-Wechsel an die Ordre Meiner Eigenen die Summe von Siebzig Fünf Gulden in österr. Währg., den Werth verstanden auch stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht Herr Nikolaus Theodorowicz in Zywaczów. Dawid S Jekel, angenommen Mikołaj Theodorowicz“ a tercyo: „Für mich an die Ordre des Hrn. Osias Haller, Dawid S. Jekel“ - aby takowy w 45 dniach od dnia ogłoszenia tego edyktu temu Sądowi obwodowemu tem pewniej przedłożył, w przeciwnym bowiem razie weksel za amortyzowany uznany będzie.

Stanisławów dnia 28. grudnia 1870.

(311 1—3) **Edykt.**

Nr. 16239. C. k. Sąd obwodowy Stanisławowski niniejszem wiadomo czyni, iż Małgorzata Schneider na dniu 29. sierpnia 1866 w Stanisławowie z zostawieniem ostatniej woli rozporządzenia zmarła, i że według prawnego następstwa do jej pozostałości spadkowej także Jerzy Schneider syn Małgorzaty Schneider, a względnie brat cioteczny zmarłej Małgorzaty Schneider, tudzież Marya Pfleger, córka Doroty Pfleger a względnie siostra cioteczna zmarłej Małgorzaty Schneider — jako spadkobiercy powołanemi są

Wzywa się więc tychże nieobecnych Jerzego Schneider i Maryę Pfleger, aby w przeciągu roku od dnia dzisiejszego w tutejszym sądzie się zgłosili i do objęcia spadku się oświadczyli, gdyż inaczej pertraktacya pozostałości spadkowej z zgłaszającymi się spadkobiercami i dla nich ustanowionym kuratorem p. adwokatem Eminowiczem, przeprowadzoną będzie.

Z c. k. Sądu obwodowego

Stanisławów dnia 31. grudnia 1870.

(312 1—3) **Edykt.**

Nr 6433. C. k. Sąd powiatowy w Kosowie uwiadamia, że na dniu 15. marca 1860 zmarł w Brusturach Harasym Mikłaszczuk bez ostatecznej woli rozporządzenia. Ponieważ teraźniejsze miejsce pobytu prawnego spadkobiercy Semena Mikłaszczuk sądowi wiadomem nie jest, przeto wzywa się go, by w przeciągu jednego roku od poniższego dnia licząc, do tutejszego sądu zgłosił się i swoje oświadczeuie do spadkn wniósł, inaczej rozpoznanie spadkowe z spadkobiercami, którzy się do spadku oświadczyli. i z jego kuratorem Iwanem Ropornkiem z Brustur przeprowadzone będzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Kosów 13. stycznia 1871.

(313 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 327. Daje się do publicznej wiadomości, że wskutek dochodzenia, uznaje się za przyzwoleniem świetnego c. k Sądu krajowego z dnia 17. grudnia 1870 do l. 59679 Jana Kincla rodem z Magierowa za marnotrawcę, i mianuje się pana Eliasza Mikoliczyńskiego kuratorem.

C. k. Sąd powiatowy.

Niemirów dnia 29. stycznia 1871.

(315 1—3) **Edikt.**

Nr. 13337. Vom k. k. städt. deleg. Bezirks-Gerichte Section I. in Lemberg, werden mittelst gegenwärtigen Edicts diejenigen, welche auf den Nachlaß der am 7. September 1864 zu Lemberg ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung verstorbenen Adolfine Kornecka einen Anspruch zu machen gedenken, aufgefordert ihre Erbrechte binnen einem Jahre bei diesem k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte anzumelden und unter Ausweisung ihres Erbrechtes ihre Erbserklärung anzubringen, widrigens dieser Verlassenschaft, für welche der Hr. Adv Dr. Dzidowski einstweilen zum Curator bestellt worden ist, mit denjenigen die sich erbserklärt, und ihren Erbsrechtstitel ausgewiesen haben verhandelt, und ihnen eingeantwortet, im Falle sich aber Niemand erbserklären sollte, der ganze Nachlaß dem Staate als erblos eingezogen werden würde.

Vom städt. deleg. Bezirks-Gerichte Section I.

Lemberg am 29. November 1870.

(316 1—3) **Edykt.**

Nr. 1063. Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy jako handlowy, pp Marcelemu i Maryi Lubini z miejsca pobytu niewiadomym niniejszem wiadomo czyni, że wskutek podania Pinkasa Horowitz z dnia 1. lutego 1871 do l 1603 przeciw nim na podstawie wekslu z daty Stanisławów 6. grudnia 1867, nakaz do zapłacenia resztującej sumy wekslowej 50 złr. w. a z odsetkami po 6% od dnia 7. lutego 1868 i kosztami sądowemi 4 złr 94 ct. w. a. wydanym, i ustanowionemu dla nich z substytucyą Dra. Rosenberga kuratorowi adw. Dr. Kwiatkowskiemu doręczonym został

Wzywa się przeto pp. Marcelego i Maryę Lubini, ażeby w razie gdyby przeciw wydanemu nakazowi zapłaty, zarzuty jakie wnieść mieli, ustanowionemu kuratorowi informacyę wcześnie udzielili, albo innego zastępcę obrali i o tem Sądowi donieśli, inaczej bowiem złe skutki z zaniedbania tego dla nich wyniknąć mogące, samym sobie przypisać będą mieli.

Z c. k. Sądu obwodowego

Stanisławów 1. lutego 1871.

(319 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1216. C k sąd obwodowy Tarnowski zawiadamia pp. Wincentego Raczkowskiego, Damiana Niesiołowskiego i Maryannę Niesiołowską. iż pan Albert Hoenheiser przeciw tymże o ekstabulacyę sumy 18400 zł. polsk. z jej atrybucyami ze stanu biernego części dóbr Radgoszcz wielki skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do rozprawy ustnej na dzień 31. marca 1871 o godzinie 10. przed południem wyznaczony został

Gdy pobyt zapozwanych nie jest wiadomym, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adwokata Dra. p. Kapiszewskiego z substytucyą p. adwokata Dra L. Pietrzyckiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili w ogóle do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z swego opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli

Z rady c. k sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 26 stycznia 1871.

(320. 1—3) **Edykt.**

Nr. 1. C. k. Sąd powiatowy w Uhnowie podaje niniejszem do wiadomości, że wskutek zawezwania lwowskiego c k. Sądu krajowo-handlowego z dnia 6go lipca 1870 do l 33451 celem zaspokojenia sumy wekslowej Rabina Kroch w kwocie 125 złr. w. a. wraz z 6% odsetkami i kosztami sądowymi i egzekucyjnymi odbędzie się w tutejszem zabudowaniu sądowem w dniach 27go lutego, 27go marca i 24go kwietnia 1871 kazdą razą o godzinie 10tej przed południem przymusowa sprzedaż realności w Uhnowie pod l. kons. 206 położonej, ciała tabularnego niemającej do dłużnika Maxyma Szustykiewicza należącej, przy których to terminach realność ta, przy pierwszych dwóch tylko wyżej lub za, przy trzecim zaś także i niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi sądownie sprawdzona wartość 300 złr. w. a.; wadium wynosi 30 złr. w a.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania sprzedać się mającej realności, można w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

Uhnów 22go stycznia 1871.

(321 1—3) **Edykt.**

Nr. 3575. Ces. król. Sąd powiatowy w Uhnowie, podaje niniejszem do wiadomości, że na prośbę Bazylego Magury i Maryi Magurowej, celem zaspokojenia pretensyi w kwocie 260 złr 81 ct. a. w. wraz z 6 odsetkami, kosztami sądowymi i egzekucyjnymi, odbędzie się w tutejszem zabudowaniu sądowem w dniach 20. marca, 24 kwietnia i 22. maja 1871, każdą razą razą o godzinie 10. przed południem przymusowa sprzedaż realności w Uhnowie pod l. 653 położonej, ciała tabularnego niemającej, składającej się z domu mieszkalnego wraz z placem i pola pod l. top 1081/1304 w obszarze 731 □ sążni do dłużnika Teodora Gumowskiego i pola pod l top. 1460 w obszarze 3 stąpni do massy śp. Antoniego Pirożka należącej; — przy których to terminach realność ta, a to przy pierwszych dwóch tylko wyżej lub za, przy trzecim zaś i niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi sądownie sprawdzona wartość w kwocie 540 złr. w. a.; wadjum wynosi 54 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania sprzedać się mającej realności w registraturze tutejszosądowej przejrzeć można.

Uhnow dnia 30. grudnia 1870.

(343 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1445. C. k. sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszem Franciszka Seidla, którego miejsce pobytu nie jest wiadome, że pani Filipina Seidl podała przeciw niemu pod dniem 8. czerwca 1870 do l. 30098 prośbę o rozdział od stołu i łoża. w skutek której uchwałą z dnia dzisiejszego l. 1445 termin do przesłuchania stron na dzień 27. lutego 1871, godzinę 4. po południu wyznaczono i uchwałę tę ustanowionemu równocześnie kuratorowi p adwokatowi Drowi. Pfeiferowi z zastępstwem p. adwokata Dra. Malego doręczono.

Wzywa się przeto p. Franciszka Seidl, ażeby temuż kuratorowi udzielił potrzebnej informacyi lub obrał innego pełnomocnika. gdyż w razie przeciwnym wynikłe z zaniedbania tego skutki sam sobie przypisze.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 28. stycznia 1871.

(344 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3931. Podaje się do powszechnej wiadomości, że na podstawie prawomocnej ugody z dnia 15. stycznia 1867 l. 144. tudzież uchwały z dnia 27. września r. b. liczba 2939 akt oszacowania ⅓ części realności Nr. 39 do wiadomości sądowej przyjmującej, celem zaspokojenia wywalczonej przez małżonków Józefa i Wiktoryę Jagielskich od masy ś. p Franciszka Papierz własność Magdaleny Papierz stanowiącej sumy 327 zł. 50 ct., oraz niniejszego podania w kwocie 24 zł. 72 c. przyznających się, egzekucyjna sprzedaż ⅓ części realności Nr. 46-39 w Wieliczce położonej, dłużników własnej, w terminach dnia 17. lutego 1871, dnia 17. marca 1871 i dnia 21. kwietnia 1871, zawsze o godzinie 9tej rano w sądzie tutejszym pod warunkami w ekspedyturze sądu do przejrzenia służącemi przedsięwziętą będzie.

Chęć licytowania mający zechcą się, zaopatrzeni w 10procentowe wadyum na czasie i oznaconym miejscu znajdować.

C. k sąd powiatowy

Wieliczka, dnia 31. grudnia 1870.

Oświadczenie.

Podniesione przeze mnie w podaniach do sądów przeciw osobie Wielmożnego pana Romana Jamińskiego, ces. król. adjunkta sądowego w Uhnowie, zarzuty w okresie jego urzędowania, uznaję jako bezzasasadne, i takowe jako na uprzedzeniu polegające, po powziętem przy rozprawie sądowej przekonaniu o mylnej podstawie tego uprzedzenia, niniejszem publicznie odwołuję.

(318 3—3) **Ks. Maciej Nestorowicz,**
gr. k. paroch w Ulhuwku. Poczta Uhnów.

Z drukarni E. Winiarza.